

عنوان مقاله:

بررسی اثر گنادکتومی و تجویز مزمن تستوسترون بر ساختار بافتی غده ی پروستات در سگ نر

محل انتشار:

نخستین همایش ملی تازه های سلولی مولکولی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

علی پرچمی - استادیار گروه علوم پایه، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهرکرد

رحمت الله فتحیان دهکردی - استادیار گروه علوم پایه، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

هدف از این مطالعه بررسی اثر گنادکتومی و تجویز مزمن تستوسترون پروپیونات بر ساختار بافتی غده ی پروستات در سگ نر بود. 12 سگ نر بالغ به سه گروه (هر گروه 4 حیوان) تقسیم شدند. در دو گروه عمل جراحی برداشت دوطرفه ی بیضه ها صورت گرفت. در گروه شاهد تنها کیسه ی بیضه باز شده و پس از دستکاری جزئی مجدداً دوخته شد. کی ماه پس از گنادکتومی به کیبی از گروه های گنادکتومی شده به مدت 8 هفته با فواصل زمانی 5 روزه 5 میلیگرم تستوسترون پروپیونات و به گروه گنادکتومی شده ی دوم بر اساس برنامه ی زمانی مشابه حجم یکسانی از آب مقطر به صورت داخل ماهیچه ای تزریق شد. 24 ساعت پس از آخرین تزریق، حیوانات با بیهوشی عمیق کشته شده و نمونه گیری از نواحی پشتی و شکمی لوب های راست و چپ غده صورت گرفت. نتایج نشان داد که در گروه شاهد، میانگین وزن لوب های راست و چپ و میانگین ارتفاع، حجم و شمار سلولهای اپیتلیومی در هیچ یک از نواحی مورد مطالعه اختلاف آماری معناداری نشان نمیدهند. گنادکتومی سبب کاهش معنادار در میانگین وزن هر دو لوب، کاهش میانگین ارتفاع، حجم و شمار سلول های اپیتلیومی می شود. در گروه گنادکتومی شده، میانگین ارتفاع، حجم و شمار سلول های اپیتلیومی در نواحی مشابه از دو لوب تفاوت آماری معناداری نشان نداده، اما میانگین این پارامترها در نواحی شکمی هر دو لوب به طور معناداری از نواحی پشتی لوبها کمتر است. تجویز تستوسترون سبب بازگشت پارامترهای مورد مطالعه به وضعیت طبیعی شده به گونه ای که هیچ تفاوت آماری معناداری در میانگین پارامترهای مورد مطالعه در گروه درمان شده و گروه شاهد مشاهده نمی شود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/289468>

